

[Bertel Dahlgaard.]

forsvarsministers hensigt at samle så store dele af flyvemaskinreparationerne på et statsværksted som muligt, skønt det civile luftfartselskab ligger med store udnyttede reparationsværksteder i Kastrup, vil jeg alligevel være så frejdig at rette det diskrete spørgsmål til den højtærede forsvarsminister, om han ikke kunne tænke sig at gå over fra statsdrift til at lade disse par brød fremstille på naturlig måde indenfor de virksomheder, vi iøvrigt har.

Må jeg om det militære ministerium iøvrigt sige, at på den finanslov, som nu vedtages, er der på forsvarsministeriets samlede budget opført 364 mill. kr. Fradrager man de delvis civile institutioner under ministeriet, vil det sige, at de militære udgifter på forsvarsministeriets budget andrager ca. 340 mill. kr. Hertil må lægges de militære udgifter under indenrigsministeriet og de af militæret forårsagede udgifter under socialministeriet, ialt en 7—8 mill. kr., så de samlede militærudgifter på det forsvarsbudget, som nu foreligger, ligger omkring 350 mill. kr. Men det afspejler jo ikke forsvarsudgifterne her i landet i det kommende år. Hertil kommer den ekstraordinære bevilling på 300 mill. kr. Hvor stor en del deraf, der vil blive anvendt i det kommende år, ved jeg ikke, men man må vel betragte det som sandsynligt, at de samlede militærudgifter i det kommende år vil andrage omkring 600 mill. kr. Jeg skal ikke kommentere dette tal yderligere ved denne lejlighed. Enhver, der kender de økonomiske forhold, ved, hvad tallet betyder i forbindelse med landets almindelige økonomiske tilstand. Jeg skal kun bemærke, at når det radikale venstre i dag stemmer for finansloven som helhed, så kan enhver tænke sig, at der ikke deri ligger en godkendelse af de militære bevillinger i det foreliggende omfang. Enhver vil kunne forstå det som konsekvens af de synspunkter, vi har på disse områder.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): I anledning af det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremdragne spørgsmål om militærattachéerne og navnlig spørgsmålet om de attachéer, der er knyttet til ambassaderne i Oslo og Stockholm, skal jeg oplyse i overensstemmelse med, hvad jeg for nogle dage siden udtalte i et samråd med finansudvalget, at det er min agt, når militærattachéen i Oslo i løbet af foråret trækkes tilbage, at lade denne stilling være ubesat. Norge har heller ikke længere attachéer knyttet til ambassaden her i København,

og i kraft af det samarbejde, som vi på mange områder har med Norge, er der trådt en mere personlig kontakt frem dels mellem ministre, dels mellem embedsmænd, også militære embedsmænd, således at det sikkert vil være forsvarligt for Danmarks vedkommende at undlade at besætte denne post foreløbig. Med hensyn til repræsentationen i Stockholm er jeg af den opfattelse, at een attaché må kunne klare de opgaver, der foreligger på dette område.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard berørte endvidere i almindelighed spørgsmålet om bevillingsmyndighedernes forhold til den genopbygning af forsvaret, der finder sted. Der er jo fastlagt en nogenlunde bestemt praksis for, hvorledes man skal gå frem fra administrationens side i forhold til bevillingsmyndighederne. Det er klart, at de midler, der er bevilget, må anvendes på den mest effektive måde, og i konsekvens af, at forsvarsforanstaltningerne haster, er det ønskeligt, at sager af denne karakter kan ekspederes så hurtigt som muligt, men naturligvis — det er vi allesammen enige om og klar over — under fuld parlamentarisk kontrol på ethvert stadium. Det er den opfattelse, jeg har, og den har vel enhver parlamentarisk indstillet minister.

Jeg skal heller ikke gå i enkeltheder vedrørende spørgsmålet om depotbyggeriet, idet det sidste aktstykke og den supplerende redegørelse, som finansudvalget har bedt om, først er indkommet i dag. Men jeg vil blot med hensyn til det ene punkt, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard beskæftigede sig med, denne, som det ærede medlem sagde, dybtgående ændring, der var sket i de betingelser, som man oprindeligt søgte bevilling under, sige, at i det projekt, som i sommeren 1950 blev forelagt boligministeriet, var der, som det ærede medlem rigtigt fremhævede, regnet med anvendelsen af betonplader til selve disse bygningers betonskelet. Som det ærede medlem også ved fra denne sags behandling, skulle der indkaldes alternative tilbud, således at også andre løsninger kunne komme i betragtning ved den endelige licitation, hvis arbejdet vel at mærke kunne billiggøres. I de projekter, der nu er udbudt i licitation, og som der ligeledes er forhandlet om med og som er godkendt af den af boligministeriet hertil udpegede repræsentant, nemlig civilingeniør Malmstrøm, der er boligministeriets specialist i anvendelse af nye byggemetoder, er der regnet med udfyldningsmurværk for også at give sådanne firmaer, som ikke selv ønsker at udarbejde alternative forslag, og som ikke